

pitaler, som skulle bruges, naar Kampens Dag staaer for. Er det nu Tilfældet med dette Lovudkast, at det gaaer i den af mig antydede Retning? Jeg mener Jo; jeg troer virkelig, at det vil overbebyrde det danske Folk saaledes, at det ikke i Længden vil magte at bære Byrden. At bevise dette, er naturligtvis ikke let, og jeg skal ikke indlade mig derpaa, men jeg skal dog anføre saa Meget, at skulle vi gaae til den Sum, her forlanges, circa 5 $\frac{1}{2}$ Millioner, maa der idetmindste, saavidt jeg skjønner, opkræves gennem Indkomstskatten circa 1 $\frac{1}{2}$ Procent af den hele Befolknings Skatteindtægt. Jeg maa hertil fremhæve, at Danmark ikke tidligere har været karrigt med at bevilge til sit Forsvarsvæsen, og dog fordres der omtrent nu en lige saa stor Sum af det tilbageværende $\frac{2}{5}$ Danmark, som der tidligere har været ydet af det $\frac{2}{5}$. Og naar jeg saa endvidere hertil føjer, at der i den Tid, vi have siddet her i Winter, er forelagt den ene Skattelov efter den anden for at skaffe de fornødne Indtægter tilveie for, om jeg saa maa sige, at holde os paa Benene, at der er præsenteret os en Lov om Indkomstskat, om Bygningsafgift, ja endogsaa et Lovforslag, hvorefter der skal lægges Skat paa den Fattiges Hund, saa vil jeg dog spørge, om dette dog ikke maa synes noget haardt at lægge saa store Skatter over paa os. Jeg hørte vel det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Schønheyder) forleden Dag sige, at det var let for Landet at bære den med Lovforslaget forbundne Byrde, men han ansøgte ikke noget Beviis derfor. Jeg har ogsaa hørt min ærede Ven, Folkethingsmanden for Thisted Amts 3die Valgkreds (Reth), sige, at man jo saae Folk bygge skjøne Bygninger op og saae Folk kjøre med smukke Befordringer, men jeg troer, at det er en betydelig Feiltagelse deraf at drage den Slutning, at Skatteevnen er stor her i Landet. Jeg troer, navnlig ligeoverfor min ærede Ven, den sidsnævnte Folkethingsmand, at det er ikke de Folk, som saaledes opføre kostbare Bygninger og kjøre med smukke Befordringer, der egentlig føle Skattebyrdens Tyngde. Idet jeg har udtalt disse Bemærkninger, skal jeg slutte for ikke at opholde Thingets Tid, og skal da slutte med den Erklæring, at det vil være mig

umuligt at stemme for en saa stor Sum til Forsvarsvæsenet som den, her er forlangt.

Berg: Ja, da Tiden er saa langt fremrykket, saa kunde man saameget mere have lydt til at frasælde Ordet, som det ikke er unaturligt, at Bænkene ere saa tyndt besatte, og jeg skal derfor kun gjøre et Par korte Bemærkninger. Sammindelighed ere de Medlemmer, som have taget Deel i Debatten, gaaede ud fra den Tanke, at Danmark skal have et efter sin Evne kraftigt og godt Forsvar; der er ingen, eller i alt Fald kun meget saa Nøster, som have lydt i modsat Retning. Vi skulle ikke enten hengive os til Sorgløshedens No eller fortabe os i Bekymring over de Ulykker, der have ramt os, derom synes Ordet, som det her er ført, at vidne. Foraa vidt nu dette er en rigtig Opfattelse af den her førte Debat om dette Spørgsmaal, saa kunde jeg føle mig opfordret til at takke de ærede Medlemmer, som før mig have havt Ordet i denne Sag; thi jeg troer med de ærede Talere, som jeg har hentydet til, at det, at en saadan Behandling er bleven et saa overordentlig vigtigt Spørgsmaal tildeel, er kun, som det sømmer sig for det danske Folkething. Blandt de enkelte Uttringer, der kunde være salbne i modsat Retning, skal jeg kun opholde mig ved een eneste, og jeg vil næsten antage, ja, jeg troer at turde antage, at denne Uttring er fremsat paa en noget uheldig Maade, og at den ingenlunde, saaledes som den er bleven fremsat, eller som den i alt Fald er bleven forstaaet af mig og Flere her i Salen, har angivet vedkommende Talers Tanke. Jeg sigter herved til et Medlem af Thinget, som jeg ellers nødig gaaer imod, fordi jeg er overbevist om, at han i denne som i enhver anden Sag taler ud af sin varme Overbeviisning, og at han føler ligesaa varmt for og har ligesaa stor Interesse for ethvert Spørgsmaal, der ligger for, som Noget af os — jeg sigter herved til det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (Holstein). — Der forekom i hans Foredrag Noget, der ligesom skulde tyde paa, at vi Syder sølte os fornemmelig som Syder, at vi ikke skulde forstaae, at der, hvor Fædrelandet trænger haardest til sine